

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.10.2018
COM(2018) 710 final

2018/0365 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse for 2019 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Sortehavet

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Begrundelse og formål

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF har til formål at sikre, at levende akvatiske ressourcer udnyttes under bæredygtige økonomiske, miljømæssige og sociale forhold. Et vigtigt redskab til at sikre opfyldelsen af dette mål er den årlige fastsættelse af fiskerimuligheder.

Formålet med forslaget er at fastsætte medlemsstaternes fiskerimuligheder for de kommercielt vigtigste fiskebestande i Sortehavet for 2019.

For brislings vedkommende er forslaget baseret på den videnskabelige rådgivning for en autonom kvote for at fastholde den nuværende fiskeridødelighed.

For pighvars vedkommende gennemfører forslaget de TAC'er og kvoter, der er fastsat af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) i sin henstilling (GFCM/41/2017/4) om en flerårig plan for forvaltningen af pighvarfiskeriet i det geografiske underområde 29 (Sortehavet).

• Generel baggrund

- Meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om status for den fælles fiskeripolitik og høring om fiskerimulighederne for 2019 [COM (2018) 452 final af 11.6.2018] beskriver baggrunden for forslaget.
- Fiskerimulighederne bør fastsættes i henhold til artikel 16, stk. 1, (hvor der henvises til princippet om relativ stabilitet) og artikel 16, stk. 4, (hvor der henvises til målsætningerne i den fælles fiskeripolitik og de regler, der er fastsat i de flerårige planer) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik.

De sortehavsbestande, som Bulgarien og Rumænien udnytter, deles med tredjelandene Tyrkiet, Ukraine, Georgien og Den Russiske Føderation.

Indtil 2017 var der ikke truffet beslutning på regionalt plan mellem EU-landene og tredjelandene om de samlede tilladte fangstmængder (TAC'er). Hvert år siden 2008 har Den Europæiske Union fastsat autonome kvoter for pighvar- og brislingebestandene for at bidrage til at sikre, at reglerne i den fælles fiskeripolitik anvendes. Siden 2018 er der dog anvendt en regional TAC for fiskeri efter pighvar i to år (2018-2019) med en foreløbig kvotefordeling, hvilket er gennemført i EU-forordningen for Sortehavet i overensstemmelse med henstilling GFCM/41/2017/4, der blev vedtaget på det 41. årlige møde i GFCM i 2017.

Fiskeriet efter **brisling** har stor socioøkonomisk betydning for de lande, der har kyst ud til Sortehavet. Ifølge de officielt rapporterede landinger i 2017-rapporten for Sortehavet fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) udgjorde EU-medlemsstaternes andel af landinger af brisling fra Sortehavet 4,5 % i 2014, 3,12 % i 2015 og 2,93 % i 2016 ud af de samlede landinger. Det fremgår af rapporten fra mødet i 2017 i GFCM, at brislingebestanden i Sortehavet udnyttes bæredygtigt. Det er dog nødvendigt at fastholde den nuværende fiskeridødelighed på 11 475 ton for brisling for at sikre en bæredygtig udnyttelse af bestanden i Sortehavet.

Fiskeriet efter **pighvar** har stor socioøkonomisk betydning for de lande, der har kyst ud til Sortehavet. Ved henstilling GFCM/41/2017/4 blev der fastlagt en regional TAC for pighvar

på 644 ton for 2018 og 2019 med en foreløbig fordeling af kvoterne mellem alle de lande, der har kyst ud til Sortehavet. Henstillingen indeholder en revisionsklausul, som gør det muligt at tage TAC'en og kvoterne op til fornyet overvejelse i 2018, hvis den videnskabelige rådgivning ikke bekræfter en fortsat konstruktiv udvikling i fiskeridødeligheden. Det 7. årlige møde i GFCM's arbejdsgruppe om Sortehavet, afholdt den 11.-13. juli 2018, bekræftede en fortsat konstruktiv udvikling i fiskeridødeligheden for pighvarbestanden. For EU blev den tildelte kvote fastsat til 114 ton i 2018 og i 2019. TAC'en og kvoten for pighvar, forvaltningen af fiskeriindsatsen og begrænsningen af fiskeriet til 180 dage om året samt den gældende fiskeriforbudsperiode på to måneder fra den 15. april til den 15. juni bør gennemføres i nærværende forordning.

I overensstemmelse med artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 847/96¹ foreslås det, at artikel 3 og 4 ikke finder anvendelse på de bestande, der er omfattet af nærværende forordning. Den årsbaserede fleksibilitet, der er fastsat i artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013, finder dog anvendelse på bestande, der er omfattet af landingsforpligtelsen.

• **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Fiskerimulighederne og fordelingen heraf mellem medlemsstaterne reguleres årligt. Den seneste regulering blev foretaget ved Rådets forordning (EU) 2017/2360 af 11. december 2017 om fastsættelse for 2018 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande i Sortehavet².

Ud over de årlige fiskerimuligheder skal nævnes følgende foranstaltninger, der er relevante for de typer fiskeri i Sortehavet, der er omfattet af dette forslag. Kommissionen forslag til gennemførelse af GFCM's nylige henstillinger blev vedtaget den 22.3.2018³ og er til behandling i Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af den fælles lovgivningsprocedure. Det bør også bemærkes, at følgende elementer er uløseligt knyttet til de årlige fiskerimuligheder, og at de er taget i betragtning i dette forslag:

- I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 227/2013 af 13. marts 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer⁴ og i Rådets forordning (EF) nr. 1434/98 om de nærmere betingelser for landing af sild til industrien, bortset fra fødevareindustrien, er der fastsat mindstemål for bevarelse og mindstemasketørrelser for pighvarfiskeriet i Sortehavet.
- Henstilling GFCM/37/2013/2 om en række minimumsstandarder for fiskeri med bundsat hildingsgarn efter pighvar og bevarelse af hvaler i Sortehavet vedtaget af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) på dens 37. møde, som blev afholdt i Split i maj 2013.
- Henstilling GFCM/39/2015/3 om en række foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri efter pighvar i Sortehavet vedtaget af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) på dens 39. møde, som blev afholdt i Milano i maj 2015.
- Henstilling GFCM/41/2017/4 om en flerårig plan for forvaltningen af pighvarfiskeriet i Sortehavet (geografisk underområde 29) vedtaget af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) på dens 41. møde, som blev afholdt i Budva i oktober 2017.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år (EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3).

² EUT L 337 af 19.12.2017, s. 1.

³ COM(2018)143 final af 22. marts 2018.

⁴ EUT L 78 af 20.3.2013, s. 1.

- Bukarest-erklæringen⁵, der blev godkendt på en af GFCM tilrettelagt konference på højt plan om fiskeriforvaltning i Sortehavet (oktober 2016). Konferencens deltagere vedtog erklæringen, som understreger behovet for en fælles og samarbejdsbaseret strategi for kyststaterne omkring Sortehavet med henblik på at gøre fiskeriet mere bæredygtigt.
- Sofia-ministererklæringen⁶, som blev undertegnet den 7. juni 2018 inden for rammerne af en konference på højt plan om fiskeri og akvakultur i Sortehavet, konkretiserer forpligtelserne under Bukarest-erklæringen og etablerer en specifik handlingsplan for de næste 10 år i Sortehavet for at gøre fiskeriet bæredygtigt.
- GFCM's mellemsigtede strategi (2017-2020) for bæredygtigt fiskeri i Middelhavet og Sortehavet⁷, der bl.a. indeholder en række tiltag, som skal styrke fiskeriforvaltningen i Sortehavet på multilateralt plan.
- Bulgarien og Rumænien har støttet og aktivt deltaget i gennemførelsen af GFCM's kontrol- og inspektionspilotprojekt for pighvarfiskeriet i henhold til henstilling GFCM/41/2017/4. GFCM's pilotprojekt blev udviklet af Det Europæiske Fiskerikontrolagentur, og Bulgarien og Rumænien har samarbejdet aktivt med EFCA, således at der kan gennemføres fælles operationer i deres respektive eksklusive økonomiske zoner.
- Gennemførelsen af de tilsagn, der blev afgivet af Bulgarien og Rumænien i december 2017 i forbindelse med 2018-forordningen om fiskerimuligheder, for at forbedre deres forvaltning af pighvar og almindelig pighaj i 2018 ved at gennemføre en række foranstaltninger med henblik på at styrke kontrollen, bekæmpe IUU-fiskeri og forbedre dataindsamlingen, er effektiv. Både Bulgarien og Rumænien har gennemført en række tiltag for at mindske risikoen for ikke-anmeldte fangster ved at registrere alle fangster af pighvar og almindelig pighaj (selv for mængder under 50 kg), for at øge antallet af inspektioner (på havet, på markedet, på land, fælles inspektioner) og for at støtte og yderligere forbedre den videnskabelige rådgivning med hensyn til fiskeri og biologiske data om bestandene i Sortehavet.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

De foreslåede foranstaltninger er i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikks mål og er i tråd med EU's politik for bæredygtig udvikling.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Den videnskabelige organisation, der er blevet hørt, er Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) og arbejdsgruppen om Sortehavet (WGBS) under Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM).

Unionen indhenter videnskabelig rådgivning fra STECF om vigtige fiskebestandes tilstand. STECF udarbejder sin rådgivning på grundlag af mandater fra Kommissionen. Den seneste og mest præcise rådgivning, der foreligger på tidspunktet for drøftelsen af dette forslag i Rådet, dækker de sortehavsbestande, som der foreslås kvoter for.

⁵ Se: <http://www.fao.org/gfcm/meetings/blackseaconference2016/en/>

⁶ Se: https://ec.europa.eu/fisheries/black-sea-countries-pledge-promote-sustainable-fisheries-and-aquaculture_en

⁷ Se: <http://www.fao.org/gfcm/reports/statutory-meetings/detail/en/c/454522/>

Det endelige mål er at genoprette bestandene til og opretholde dem på et niveau, som kan give det maksimale bæredygtige udbytte (MSY). Dette mål er udtrykkeligt fastsat i grundforordningen for den fælles fiskeripolitik, nemlig i artikel 2, stk. 2, som har følgende ordlyd: "[...] skal udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte, hvor det er muligt, nås inden udgangen af 2015 og [...] senest inden udgangen af 2020 for alle bestande". Dette afspejler det tilsagn, som Unionen har afgivet i forbindelse med tiltrædelsen af konklusionerne af verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 og den tilhørende gennemførelsesplan.

- **Høring af interesserede parter**

Interesserede parter blev hørt via meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om status for den fælles fiskeripolitik og høring om fiskerimulighederne for 2019 [COM (2018) 452 final af 11.6.2018]. Det videnskabelige grundlag for forslaget er tilvejebragt af STECF. Alle rapporter fra STECF findes på DG MARE's websted.

- **Konsekvensanalyse**

På EU-niveau vil risikoen for en negativ indvirkning på pighvarbestandens genopretning blive mindsket som følge af yderligere registrerings-, kontrol- og overvågningsforanstaltninger, som Rumænien og Bulgarien har indført og gennemført for at opfylde de forpligtelser, de har indgået i forbindelse med vedtagelsen af forordningen om fastsættelse af fiskerimuligheder for 2018 for visse fiskebestande i Sortehavet.

På multilateralt niveau vil risikoen for en negativ indvirkning på bestandens genopretning blive mindsket som følge af nye foranstaltninger, nemlig: 1) Sofia-ministererklæringen undertegnet den 7. juni, som bekræfter tilsagnene fra landene omkring Sortehavet til at handle kollektivt på grundlag af en konkret handlingsplan for fiskeriets bæredygtighed i Sortehavet, 2) vedtagelse på GFCM's 41. årlige møde og efterfølgende gennemførelse af GFCM's regionale handlingsplan for bekæmpelse af IUU-fiskeri, 3) gennemførelse på multilateralt plan af GFCM's projekt "BlackSea4Fish" baseret på regionalt samarbejde om videnskabelige data, undersøgelser og vurderinger, 4) vedtagelse på GFCM's 41. årlige møde og efterfølgende gennemførelse af den flerårige plan for forvaltningen af pighvarfiskeriet i Sortehavet (GSA 29). I planen er der fastsat en multilateral samlet tilladt fangstmængde og en foreløbig fordeling deraf mellem de lande, der har kyst ud til Sortehavet, for 2018 og 2019. Et væsentligt element i den flerårige forvaltningsplan er gennemførelsen af det fælles inspektions- og kontrolpilotprojekt på havet. Planens revisionsklausuler gør det muligt at tage TAC'en og kvoterne op til fornyet overvejelse, hvis den videnskabelige rådgivning ikke bekræfter en fortsat konstruktiv udvikling i fiskeridødeligheden. I planen forudses der også en permanent TAC-fordelingsordning og en permanent inspektionsordning senest i 2020. Planen vil bidrage til en effektiv bekæmpelse af IUU-fiskeriet og til en korrekt forvaltning af pighvarbestandene på regionalt niveau.

Forslaget tager ikke kun sigte på at løse problemerne på kort sigt, men indgår også i en mere langsigtet strategi, der går ud på, at fiskeriindsatsen gradvis tilpasses niveauer, som er bæredygtige på langt sigt.

Strategien i forslaget kan derfor på mellemlangt sigt resultere i en reduceret fiskeriindsats, men vil på langt sigt give stabile eller stigende kvoter. Med hensyn til langsigtede konsekvenser forventes strategien at resultere i mindskede miljøpåvirkninger som følge af tilpasningen af fiskeriindsatsen og fiskerimulighederne. Fiskeriaktiviteterne vil blive mere bæredygtige på langt sigt.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

- **Resumé af forslaget**

I forslaget fastsættes der fangstbegrænsninger for EU-fiskeriet i Sortehavet med henblik på at nå den fælles fiskeripolitikens mål om at sikre, at fiskeriet i alle henseender er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt.

- **Retsgrundlag**

Dette forslags retsgrundlag er artikel 43, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Unionens forpligtelser, når det gælder bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, følger af forpligtelserne i henhold til artikel 2 i den fælles fiskeripolitik grundforordning.

- **Nærhedsprincippet**

Forslaget henhører under Unionens enekompetence, jf. artikel 3, stk. 1, litra d), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsag:

Den fælles fiskeripolitik er en fælles politik. I henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF skal Rådet vedtage foranstaltninger til fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.

Den foreslåede rådsforordning fordele fiskerimulighederne mellem medlemsstaterne. Det står medlemsstaterne frit for efter eget skøn at fordele sådanne fiskerimuligheder mellem fartøjer, som fører deres flag, jf. artikel 16, stk. 6 og 7, og artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Medlemsstaterne har således rige muligheder for selv at bestemme, hvilken social/økonomisk model de vil anvende i forbindelse med udnyttelsen af de tildelte fiskerimuligheder.

Forslaget har ingen nye finansielle virkninger for medlemsstaterne. Denne forordning vedtages af Rådet hvert år, og de offentlige og private midler til gennemførelse af den foreligger allerede.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslået reguleringsmiddel: Forordning.

Dette forslag vedrører fiskeriforvaltning i henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU's budget.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse for 2019 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Sortehavet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I traktatens artikel 43, stk. 3, fastsættes det, at Rådet på forslag af Kommissionen skal vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.
- (2) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013⁸ skal der vedtages bevarelsesforanstaltninger under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder, hvis det er relevant, rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).
- (3) Det påhviler Rådet at vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder opdelt på fiskeri eller fiskerigrupper i Sortehavet, herunder visse funktionelt tilknyttede betingelser, hvis det er relevant. I artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes det, at fiskerimulighederne skal fastsættes i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik's målsætninger som fastsat i nævnte forordnings artikel 2, stk. 2. I artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes det, at fiskerimulighederne skal tildeles medlemsstaterne således, at de enkelte medlemsstater sikres relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte bestande eller i de enkelte fiskerier.
- (4) Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) vedtog på sit 41. årlige møde i 2017 henstilling GFCM/40/2017/4 om en flerårig plan for forvaltningen af pighvarfiskeriet i geografisk underområde 29 (Sortehavet). Ved henstillingen fastsættes den samlede tilladte fangstmængde (TAC) for pighvar for en toårig periode (2018-2019) med en foreløbig kvotefordeling. Denne foranstaltning bør gennemføres i EU-retten.
- (5) Fiskerimulighederne bør fastlægges på grundlag af den foreliggende videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til biologiske og samfundsøkonomiske aspekter, samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer og tages hensyn til de holdninger, som kom til udtryk under høringen af de berørte parter.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

- (6) Ifølge den foreliggende videnskabelige rådgivning fra STECF bør det nuværende niveau for fiskeridødeligheden fastholdes for at sikre en bæredygtig udnyttelse af brislingebestanden i Sortehavet.
- (7) Udnyttelsen af de fiskerimuligheder, der fastsættes ved nærværende forordning, er underlagt Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009⁹, særlig artikel 33 og 34 om registrering af fangster og om indberetning af data om opbrugte fiskerimuligheder. Det er derfor nødvendigt at fastsætte de koder, som medlemsstaterne skal benytte til at sende data til Kommissionen om landinger af de bestande, der er omfattet af nærværende forordning.
- (8) Det skal ifølge artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 847/96¹⁰ fastsættes, hvilke bestande forordningens forskellige foranstaltninger skal gælde for.
- (9) Hvad angår pighvarbestanden bør der træffes yderligere bevarelsesforanstaltninger. Ved at bibeholde den gældende fiskeriforbudsperiode på to måneder fra den 15. april til den 15. juni vil pighvarbestanden fortsat være beskyttet i gydesæsonen. Forvaltningen af fiskeriindsatsen og begrænsningen af fiskedagene til 180 dage om året vil have en positiv indvirkning på bevarelsen af pighvarbestanden.
- (10) For at undgå en afbrydelse af fiskeriet og sikre EU-fiskernes udkomme er det vigtigt at åbne for dette fiskeri i Sortehavet fra den 1. januar 2019. Denne forordning bør på grund af sin hastende karakter træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen.
- (11) Fiskerimulighederne bør udnyttes i fuld overensstemmelse med gældende EU-ret —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der fiskerimuligheder for 2019 for EU-fiskerfartøjer, der fører Bulgariens og Rumæniens flag, for følgende bestande:

- a) brisling (*Sprattus sprattus*) i Sortehavet
- b) pighvar (*Psetta maxima*) i Sortehavet.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på EU-fiskerfartøjer, der fører Bulgariens og Rumæniens flag, og som fisker i Sortehavet.

⁹ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

¹⁰ Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år (EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3).

Artikel 3 Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (a) "GFCM": Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet
- (b) "Sortehavet": geografisk underområde 29 som defineret i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011¹¹
- (c) "fiskerfartøj": et fartøj, der er udstyret til kommerciel udnyttelse af havets biologiske ressourcer
- (d) "EU-fiskerfartøj": et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i Unionen
- (e) "bestand": en biologisk ressource i havet, der forekommer i et givet forvaltningsområde
- (f) "samlet tilladt fangstmængde" (TAC): den mængde, der hvert år kan fanges af hver fiskebestand
- (g) "autonome EU-kvoter": en fangstbegrænsning, som tildeles EU-fiskerfartøjer autonomt i mangel af en TAC
- (h) "analytisk kvote": en autonom EU-kvote, som der foreligger en analytisk vurdering for
- (i) "analytisk vurdering": en kvantitativ evaluering af en given bestands udvikling på grundlag af data om bestandens biologi og udnyttelse, som ifølge videnskabelige undersøgelser er af den fornødne kvalitet til at danne grundlag for videnskabelig rådgivning om fremtidige fangstmuligheder.

KAPITEL II Fiskerimuligheder

Artikel 4 Tildeling af fiskerimuligheder

1. I bilaget fastsættes den autonome EU-kvote for brisling, fordelingen af denne kvote mellem medlemsstaterne og, hvis det er relevant, funktionelt tilknyttede betingelser.
2. I bilaget fastsættes den TAC for pighvar, som gælder i EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer, og fordelingen af denne TAC mellem medlemsstaterne og, hvis det er relevant, funktionelt tilknyttede betingelser.

Artikel 5 Særlige fordelingsbestemmelser

Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat ved denne forordning, berører ikke:

- a) udvekslinger i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 af 13. december 2011 om visse bestemmelser for fiskeri i aftaleområdet for GFCM (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EUT L 347 af 30.12.2011, s. 44).

- b) nedsættelser og omfordelinger i henhold til artikel 37 i forordning (EF) nr. 1224/2009
- c) nedsættelser i henhold til artikel 105 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 6

Forvaltningen af fiskeriindsatsen efter pighvar

EU-fiskerfartøjer med tilladelse til at fiske efter pighvar i Sortehavet må uanset fartøjets længde overalt højst fiske 180 dage om året.

KAPITEL III

Afsluttende bestemmelser

Artikel 7

Dataindberetning

Når medlemsstaterne som krævet i artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om de landede mængder af de enkelte bestande, anvendes de bestandskoder, der er fastsat i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand